

VIII. 2. udvalg.

ling af gæld hvilede stadig tungere på u-landene.

Østlandene lagde i deres indlæg hovedvægten på at understrege, at kapitaloverførslerne fra disse lande til udviklingslandene udgjordes af offentlige midler på meget rimelige betingelser. Bl. a. kunne tilbagebetaling ofte ske i form af vareleverancer. De vestlige lande blev stærkt angrebet for de profitmotiverede private investeringer.

II. Resolutionerne.

1. Ghana introducerede i 2. udvalg på en række udviklingslandes vegne et resolutionsudkast, i hvilket generalforsamlingen indledningsvis med tilfredshed tager generalsekretærens rapport vedrørende forhold, som påvirker de udviklede landes evne til at forsyne udviklingslandene med ressourcer til efterretning, og derefter i detaljer opregner en række punkter fra rapporten, hvor industrilandene burde overveje at sætte ind for at løse vanskeligheder, som kan begrænse en stigning i udviklingshjælpen. Resolutionsudkastet var uacceptabelt for de vestlige lande, og forslagsstillerne reviderede herefter udkastet, således at det kunne accepteres af disse lande. Indholdet af resolutionen i dens endelige udformning blev herefter, at generalforsamlingen:

1) med taknemmelighed har taget generalsekretærens ovennævnte rapport til efterretning;

2) henleder de udviklede landes opmærksomhed på nødvendigheden af at øge såvel deres bilaterale som deres multilaterale bistand;

3) tager visse nærmere specificerede tanker fra generalsekretærens rapport vedrørende målsætninger for overførsel af ressourcer og fremmende foranstaltninger for deres opnåelse til efterretning;

4) anmoder de udviklede lande om at undersøge mulighederne for at gennemføre de foreslåede forholdsregler med henblik på at overvinde de faktorer, som påvirker deres evne til at øge overførsel af ressourcer til udviklingslande,

5) anmoder generalsekretæren om via ECOSOC at aflægge rapport til 23. generalforsamling vedrørende gennemførelsen af ECOSOC-resolution 1183 (XLI) og paragraf 4 ovenfor.

2. udvalg vedtog denne resolution med 82 stemmer for, 0 imod medens 8 afstod (østlande).

Plenarforsamlingen vedtog den 4. december 1967 resolutionen (res. 2274) med samme stemmemønster.

2. Norge introducerede på en række vestlige landes vegne, heriblandt Danmarks og Sveriges, samt en række udviklingslandes vegne, en resolution i hvilken generalforsamlingen med bekymring noterer sig den fortsatte forsinkelse i forsyningen af nye ressourcer til IDA, samt gentager såvel ECOSOCs som Handels- og Udviklingsrådets appeller til IDAs medlemsregeringer om at behandle spørgsmålet om en yderligere forøgelse af organisationens ressourcer som en sag af høj prioritet.

Resolutionsudkastet mødte ingen modstand i udvalget, og blev enstemmigt vedtaget. Plenarforsamlingen vedtog den 4. december 2. udvalgs resolution (res. 2275) ligeledes enstemmigt.

3. Vedrørende kapitalafgangen fra udviklingslandene introducerede *Den forenede arabiske Republiks* repræsentant på Nigers, Nigerias, Pakistans, Sudans og Syriens vegne et resolutionsudkast, i hvis operative paragraffer generalforsamlingen tilskynder de udviklede lande til at yde udviklingshjælp på de mest lempelige betingelser, samt anmoder generalsekretæren om i den almindelige rapport over internationale kapitalbevægelser at medtage statistik over kapitalafgangen fra udviklingslandene og bistå udviklingslandene med at forbedre mulighederne for at fremskaffe oplysninger herom. Resolutionsudkastet var ikke acceptabelt for de større vestlige giverlande. Forslagsstillerne reviderede herefter udkastet, men således at 1. operative paragraf kom til at indeholde en opfordring til de udviklede lande om at overveje at modtage tilbagebetaling af lån i lokal valuta eller vareleverancer. Efter at også dette udkast var blevet forkastet fra vestlig side, fremsatte forslagsstillerne efter yderligere forhandlinger den endelige resolutionstekst, i hvilken generalforsamlingen:

1) indtrængende anmoder de udviklede lande: a) om at lette vilkårene for deres udviklingshjælp i overensstemmelse med ECO-